

Heippa kaikki kaverit!

Olen asunut täällä Stadissa nyt jo lähes kolme kuukautta. Täällä on vähän erilaista kuin siellä kotimaassa, ilmat ovat olleet kylmiä ja sateisia. Onneksi minun täti ja "mummo" (emäntäni työkaveri) ovat ommelleet minulle monta takkia ja mekkoa, jotta minä tarkenen täällä.



Kävin täällä Suomessa lääkärintarkastuksessa ja lääkäri sanoi, että minä olen todella hyvä, terve yksilö ja kaiken lisäksi vielä nätti. Emännän mielestä minä olen kuulemma myös tehokas. Se on ainoa asia, mistä emäntä minulle joskus vähän mököttää. Liikatehokkuus. En ymmärtänyt, miksen saisi nousta pöydälle ja ottaa sieltä tavaroita mitä sinne on jätetty. Yhtenä päivänä otin rahapussin ja kukkia maljakosta ja minulla oli tosi kivaa, muut eivät siitä vain oikein pitäneet. No onpa nyt sen jälkeen sitten kaikkia kivoja aktiviteetteleluja minulle viritelty. Ovat vissiin oppineet, että tekemistä minulla täytyy olla, kun emäntä ja isäntä ovat poissa. Enkä minä ole mitään isoa vahinkoa tehnyt, jos nyt ei puhuta Eevi-tytön kännykästä, johon oli jäänyt hyvää ruokaa nappuloiden väliin. Niin ja vaikka emäntä minulle joskus noista tekemisistäni mököttää, niin aina hän on minulle anteeksiantanut viimeistään illalla, kun katson häntä kauniisti silmiin ja nuolaisen anteeksipyynnöksi.

Ai niin, minä olen aloittanut suomenkielisen koulun, jossa minulle opetetaan kielen lisäksi arkitottelevaisuutta. Koulunkäynti on minusta kivaa - se on kuin leikkiä ja siellä saa paljon namupaloja. Yhtenä iltana meillä oli siellä myös agilityn alkeita, se on minun laji! Olen minä oppinut tottelevaisuutta jo niin paljon, että saan mökillä olla irti ilman hihnaa.





Minulla on täällä myös paljon uusia ihmis-, kissa- ja koirakavereita. Kotona seurani on kaksi kissaa. Se vanhempi on tosi kiva, nuolee minua ja nukkuu vieressäni. Kyllä se pienikin kissa vieressä nukkuu, mutta ei se halua leikkiä minun kanssani, vaikka minä kovasti haluaisin. Katsotaan kuinka kaveruus etenee!

Terveiset sinne Espanjaan kaikille koirakavereille ja ennen kaikkea tarhan tädeille ja sedille, kun otitte minut talteen. Teidän ansiosta minä sain oikean kodin! Nyt olen maailman onnellisin koira, välillä kuulemma jopa ylionnellinen. Ja perheenikin sanoo, että olen heille varmaan taivaanlahja.

En yksin vesisateessa ja eksyksissä taivaltaessani voinut uskoa, että vielä joku päivä voisin nukahtaa silityksiin pehmeälle villashaalille, masu pullollaan ruokaa. Toivon, että teistä tarhan koirakavereistani tulisi joku päivä yhtä onnellisia.

